

Samen verantwoordelijk voor goede woonomgeving

In 2010 is Rotterdam een aantrekkelijke stad met een grootstedelijke uitstraling, waar mensen graag willen wonen. Dit betekent een kwaliteitsslag: bouwen in de binnenstad en verbeteringen en onderhoud voor de woonwijken. Hoe houd je straks die kwaliteit vast? Niet eenvoudig, in een stad waar verantwoordelijkheden vaak door elkaar lopen.

Rotterdamers gáán voor hun woonomgeving. De stroom ideeën en vragen die loskwam bij het huiskamergesprek met wethouder Bolsius over 'Een aantrekkelijke woonomgeving' was te groot om in drie kwartier te behandelen.

In het kort schetste de wethouder de plannen voor verbetering en instandhouding van de kwaliteit van de stad in de komende twee jaar. Fraaie nieuwbouw zorgt voor een ingrijpende metamorfose van de binnenstad. Volgend jaar gaat het Laurenskwartier op de schop, gevolgd door de Stationsbuurt. Om orde en structuur te bewerkstelligen gaat Rotterdam op zoek naar een karakteristieke stijl in straatmeubilair, die als een rode draad door de stad gaat lopen. Realiseren van nieuwe woningen en in stand houden van kwaliteit van het huidige woningbestand gaan gepaard met uitbreiding van groenvoorzieningen. Om dit allemaal mogelijk te maken investeert het stadsbestuur 180 miljoen euro voor nieuwbouw in het centrum, 3 miljoen voor onderhoud en 10 miljoen extra voor verbetering en onderhoud van woonwijken.

Over de punten 'orde', 'structuur' en 'eenduidigheid' waren deelnemers en wethouder het eens: zowel gemeente als burgers zijn verantwoordelijk. Sommigen plaatsten hierbij de kanttekening dat gemeentelijke diensten het nogal eens laten afweten bij meldingen over rotzooi. Klachten wisselden elkaar in rap tempo af: 'Winkeliers gooien hun vuilniszakken te vroeg buiten, meeuwen scheuren ze open', 'Ons nieuwe fietspad ligt na een jaar alweer aan diggelen', 'We struikelen over de boomwortels'. Maar deelnemers hadden ook aanbevelingen voor de wethouder: herstel de wijkshouw in ere en zorg voor continuïteit; bestrijd wildplassen met toiletten bij openbare parkeergarages; houd auto's weg uit de binnenstad. Verder kwam naar voren dat gezamenlijke verantwoordelijkheid ingewikkeld kan zijn. Verantwoordelijkheden voor bepaalde objecten kunnen door elkaar lopen. Vaak is niet duidelijk wie moet worden aangesproken: de gemeente, de woningcorporatie of een particulier? Verantwoordelijken schuiven de verwaarlozing van een terrein op elkaar af. Bolsius erkent dat er meer aandacht moet komen voor goede afspraken met verantwoordelijke partijen.

Een ander knelpunt: verfraaiing van de stad door nieuwbouw is in tegenstrijd met uitbreiding van groenvoorziening. Kan dit wel samengaan? Woningbouw en verbetering van het ondergrondse buizenstelsel kost immers bomen? Bolsius erkent dit, en belooft vervanging van gesneuvelde bomen.

Voor alle inspanningen op het gebied van onderhoud en beheer moet volgens de wethouder een structureel budget worden vrijgemaakt: eenmalige subsidies lossen niets op.

(Workshop tijdens Stadsdebat, Gemeente Rotterdam, 2008)